

Največji slovenski dnevnik v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in the United States.
Issued every day except Sundays and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

NO. 112. — ŠTEV. 112.

NEW YORK, SATURDAY, MAY 12, 1923. — SOBOTA, 12. MAJA, 1923.

VOLUME XXXI. — LETNIK XXXI.

SPLOŠEN PROTEST VSEH KOMUNISTOV

Vsled umora Vorovskega hočejo dvigniti komunisti velikanski protest. — Pravijo, da je ta umor posledica fašistovskega gibanja. — Vorovski ni bil oficijelen ruski delegat, ker sovjetska vlada sploh ni bila povabljena.

Bazel, Švica, 11. maja. — Izvrševalni komitej švicarske komunistične stranke je pozval delavce, brez ozira na stranke, naj se udeleže velike protestne demonstracije, ki se obrača proti umoru Vorovskega. V pozivu se glasi, da je ta umor signal za fašistovsko teroriziranje Švice.

Lausanne, Švica, 11. maja. — Umor Vorovskega, načelnika ruske sovjetske delegacije na konferenci glede bližnjega iztoka, katerega je izvršil Švicer, Aleksander Conradi, ki je nekoč služil v ruski armadi, je povzročil v Švici razburjenje, katero je mogoče primerjati edinole z razburjenjem, ki se je pojavilo, ko je bila leta 1898 v Ženevi zavratno umorjena avstrijska cesarica Elizabeta od italijanskega anarhista Lucheni-ja.

Conradi, katerega je prijela policija v hotelu Cecil, je bil Vorovskega ter ranil dva nadaljnja člana ruske delegacije. Po arretaciji je izjavil, da je nastopil iz lastnega nagiba, da se osveti za svojega očeta in strica, s katerima so baje boljševiki grdo postopali.

V konferenčnih krogih prevladuje naziranje, da ne bo dogodek v nobenem pogledu uplival na potek konference, ker ni bil Vorovski oficijelen ruski delegat, kajti sovjetska vlada sploh ni bila povabljena na konferenco.

Lausanne, Švica, 11. maja. — Vorovski, načelnik ruske sovjetske delegacije na mirovni konferenci v Lausanne, je bil včeraj zvečer umorjen. Zadevo ga je par krogel ter je bil na mestu mrtve.

Herman Ahrens iz Berlina, vodja ruskega tiskovnega urada v Lausanne in J. Didvilkovski, neki Rus, sta bila tudi ranjena in si cer prvi preeje težko.

Vorovski je včerjal s svojimi tovarši v hotelu Cecil. Mlad moški, ki je sedel par miz vstran, je povečerjal, izpel povsem ravnodušno svojo kavo, se dvignil ter stopil k mizi, zato katero so sedeli Rusi. Ne da bi rekel besedico, je potegnil iz žepa revolver ter pričel streljati. Vorovski je bil prva žrtve. Nato je nameril atentator svoje orožje na Ahrensa, katerega so zadele tri krogla.

Ahrensu se je posreč medtem potegniti revolver, a natakar mu je preprečil streljanje.

Atentator je nato mirno odšel, izročil svoj revolver hotelskemu vodstvu ter izjavil, da bo čakal na policijo. Ta je kmalu prišla.

Voditelji fašistov odklanjajo vsako odgovornost za ta atentat ter izjavljajo, da je bil njih edini namen spraviti Vorovskega in njegove tovarše preko meje.

Conradi, to je atentator, je tekmo zaslišanja pred policijo izjavil, da je bil rojen v Petrogradu od Švierskih staršev, da je

star 38 let in da je služil tekom svetovne vojne v ruski armadi kot kapitan. V svojem privatem življenju je baje inženir.

Izjavil je nadalje, da sta bila njegov oče in stric umorjeni teme režima terorja, katerega so vprizorili boljševiki, ko so se polastili vlade. Njegovo dejanje je bilo vsed tega dejanje osvete, da maščuje svojega očeta in strica.

CAILLAUX JE BIL NAPADEN.

Tuluz, Francija, 11. maja. — Joseph Caillaux, francoski ministrski predsednik, je bil danes zjutraj napaden od ljudske množice pred poslopjem trgov zbornice. Dobil je par udarcev po glavi in prevesti so ga moralni v bolnico.

Pozneje se je vrnil v svoj hotel, kjer je izjavil, da se ne počuti preveč slabo.

SMRT ZVEZNEGA POSREDOVALCA.

Indianapolis, Ind., 10. maja. — Tukaj je umrl v starosti 49 let John J. Walsh, ki je nastopal tekom vojne kot zvezni posredovalec v raznih delavskih sporih.

Zadela ga je srčna kap.

DENARNA IZPLAČILA V JUGOSLAVIJI, ITALIJI IN ZASEDENEM OZEMLJU

se potom naše banke izvršujejo zanesljivo, hitro in po nizkih cenah:

Vferaj so bili naše cene sledete:

Jugoslavija:

Razpoljila na zadnje pošte in izplačuje "Kr. poštni čekovni urad" in "Jadranska banka" v Ljubljani, Zagrebu, Beogradu, Kranju, Celju, Mariboru, Dubrovniku, Splitu, Sarajevu ali drugod, kjer je pač za hitro izplačilo najugodnejše.

1000 Din. . . \$11.40 . . . K 4,000

2000 Din. . . \$22.60 . . . K 8,000

5000 Din. . . \$56.00 . . . K 20,000

Pri nakazilih, ki značajo manj kot en tisoč dinarjev računimo posebej po 15 centov za poštino in druge stroške.

Italia in zasedene ozemlje:

Razpoljila na zadnje pošte in izplačuje "Jadranska banka" v Trstu, Opatiji in Zadru.

200 lir \$10.60

300 lir \$15.60

500 lir \$25.50

1000 lir \$50.50

Pri nakazilih, ki značajo manj od 200 lir računimo posebej po 15 centov za poštino in druge stroške.

Za pošiljatve, ki presegajo znesek pet tisoč dinarjev ali po dvatisoč lir dovoljujemo po mogočnosti še poseben popust.

Vrednost dinarjev in liram sedaj ni stalna, menja se večkrat in nepravljeno; iz tega razloga nam ni mogoče podati natanko cene vnaprej. Računamo po ceni onega dne, ko nam dospe poslati denar v roke.

Glede izplačil v ameriških dolarjih glejte posben oglas v tem listu.

Denar nam je poslati najbolje po Domestic Money Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street

New York, N. Y.

Glavno zastopništvo Jadranke Banke.

GROZNE POSLEDICE NESREČNE LJUBEZNI

Dvajset let stari Arthur Rausch iz Union Hill pri New Yorku je v ljubezenski blaznosti obstreliško ljubico ter izvršil nato samomor.

V četrtek zvečer so priveli v North Hudson bolnišnico sedemnajstletno izvanredno lepo Frances Dwyer, hčerkko nekega kapitana pozorne brambe v Weekhawken. Njen ljubimec, dvajsetletni Arthur Rausch iz Union Hilla, ki je najprej obstrelil dekllico ter izvršil nato samomor, pa leži v mrtvašnici v Hoboken.

V četrtek zvečer so priveli v North Hudson bolnišnico sedemnajstletno izvanredno lepo Frances Dwyer, hčerkko nekega kapitana pozorne brambe v Weekhawken. Njen ljubimec, dvajsetletni Arthur Rausch iz Union Hilla, ki je najprej obstrelil dekllico ter izvršil nato samomor, pa leži v mrtvašnici v Hoboken.

Deklica je imela še toliko moči, da se je privlekla v spodaj se nahajajoče stanovanje nekega Charlesa Hayerja, kjer je povedala, kaj se je zgodilo. Poklicali so politični, ki je pozval ambulanco, in ambulančni zdravniki se je podali v stanovanje kapitana. Tam je našel, ležečega na tleh, mrtvega Rauscha. Kroga, ki je prodrla sreča, je komčala njegovo življenje. Poleg trupla je ležala pištolja.

V žepu samomorilca so našli celo stran magnazina kričavega newyorškega lista, ki je opisoval slično tredjedo. Dotična povest je nosila naslov: — Ubil je svojo ljubico, da se bo lahko v nebesih poročil z njo.

Rausch je brez dvoma zbolel na ljubezenski blaznosti. To je razvidno iz starih pisem, katera je pisal, predno je izvršil zločin. Prvo pismo je bilo naslovljeno na njegovega očeta, drugo na mater Miss Dwyer, tretje na nekega Frita in četrto na Tverson klub, kogač je bil.

Angleška misija je nastanjena v Moskvi je neprestano zaposlena, a njeni posli so bolj družabnega kot trgovskega značaja.

Moskva, Rusija, 11. maja. — Prejce zanimanja vzbuja vprašanje glede bodočnosti tukajšnje angleške misije, prav posebno radi agitacije, ki se je pojavila v Londonu glede predlaganega razveljavljanja angleško - ruskega dogovora.

Angleška misija je nastanjena v modernem poslopiju, ki vrši svoje posle pod predsedstvom Mr. Hodgsona, prejšnjega angleškega generalnega konzula v Vladivostiku, ki je dobil naslov angleškega trgovskega agenta ter Mr. Grove-a, bivšega generalnega člena v Moskvi.

Kakorhitro je prišlo poročilo o umoru, se je splošna javnost spomnila, da je prišel Vorovski

leta 1921 v Rim kot načelnik ruske trgovske misije in da ni dovolil odpreti številnih kovčev v Izjavo, da ima pravico do diplomatske imunitnosti.

V tem njegovem naziranju so

ga odločno podpirali italijanski

socijalisti in komunisti. Italijanski diplomati, ki niso bili takrat

še fašisti, pa so izjavili, da nima

Vorovski nikake pravice do

imunitete kot odpolane tuje države.

Napol diplomatična pozicija

Mr. Hodgsona je bila težava in

zahteva obilno taktika.

Ker pa ni more dobiti, vsled odprtosti

zgodnjih tukajšnjih tukajšnjih

člankov, ki so izjavili, da nima

Vorovski nikake pravice do

imunitete kot odpolane tuje države.

Carinski uradniki so potem

odprli kovčeve in našli, da vsebujejo

dostopne položaje, a ni de-

ležna niti ene prednosti položaja

kot obstoja sedaj. Le prisiljena je

biла vsled tega zahtevati cene, ki

so za Nemce seveda strašno visoke.

Ta industrija je bila vsled te-

ga zahtevati cene, ki so seveda

za Nemce strašno visoke.

Ta industrija je bila vsled te-

ga zahtevati cene, ki so seveda

za Nemce strašno visoke.

Ta industrija je bila vsled te-

ga zahtevati cene, ki so seveda

za Nemce strašno visoke.

Ta industrija je bila vsled te-

ga zahtevati cene, ki so seveda

za Nemce strašno visoke.

Ta industrija je bila vsled te-

ga zahtevati cene, ki so seveda

za Nemce strašno visoke.

Ta industrija je bila vsled te-

ga zahtevati cene, ki so seveda

za Nemce strašno visoke.

Ta industrija je bila vsled te-

ga zahtevati cene, ki so seveda

za Nemce strašno visoke.

Ta industrija je bila vsled te-

ga zahtevati cene, ki so seveda

"GLAS NARODA"

SLOVENIAN DAILY

Owned and Published by
Slovenian Publishing Company
(A Corporation)

FRANK SAKSER, President LOUIS BENEDICK, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Address of Above Officers
62 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto volja Hot na Ameriki	Za New York za celo leto	\$7.00
In Canada	za pol leta	\$3.00
za pol leta	za Ameriko	\$3.00
za celo leto	za Ameriko	\$5.00
Subcription Yearly \$8.00		

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvanzamni rednički in pravnički.

Dopolni besed podpis in osebnosti ne so pribrojajo. Denar naj se izplačuje po dnevu na Monay Order. Pri spremembah kraja narodnega zvezdca, da od tistih tudi prejšnje bivališke naslani, da hitrejšo najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA"
62 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N. Y.
Telephone Cortlandt 2275

UPORABA ZASLUŽKA

List "Times Dispatch", ki izhaja v Richmond, Va., je priobčil naslednji članek:

"Vprašanje, kako se izdaja zasluzeni denar, je v naj-ozjem stiku z ameriškim stremljenjem, da človek dobro živi ter je ob istem času uspešen v svojem poslu. To vprašanje je tudi v najožjem stiku z velevažnim vprašanjem tekmovanja ameriške industrije z industrijami evropskih držav."

"American Construction Council, ki predstavlja stavbinsko industrijo Združenih držav, je opazoval izdatke ljudi, ki so zaposleni v tej industriji. Iz poročila je razvidno, da so plače sicer dosti višje kot pa so bile pred parleti, da pa je ostalo razmerje svot, izdanih za prehrano, stanovanje, obleko in druge neobhodno potrebne stvari, približno isto kot je bilo poprej.

"Skupna svota plač v stavbinski industriji Združenih držav znaša v sedanjem času približno pet tisoč milijonov dolarjev na leto. Približno tisoč in šeststo milijonov doljarjev se izda za hrano, približno osem sto milijonov za stanovanje in nekako sedemsto milijonov za obleko.

"Te svote so približno šestdeset odstotkov skupnega zasluzka. Predstavljajo vsled tega glavne točke izdatkov. Čeprav so svote dosti višje kot pa so bile pred vojno, je razmerje med izdatki in dohodki približno isto."

"To pomenja, da so plače sicer poskočile, da pa so v istem razmerju tudi poskočile cene vseh živiljenskih potrebščin.

"Edina razlika je v tem, da lahko delavei, vsaj v stavbinski industriji, prihranijo vsako leto približno dvanašt deset odstotkov svojega zasluzka več kot pa so ga mogli pred pričetkom svetovne vojne.

"Vse te statistike so seveda skrajno nezanesljive, ker ne upoštevajo v prvi vrsti časa nezaposlenosti, ki je prav posebno v stavbinski industriji na dnevnem redu."

Velika kampanja v Franciji.

Prihodnje leto se udarijo na reviziji tudi zunanje - politične bojnem polju parlamentarnih volitev pristaši Poincareja, to je zmerno - svobodomiselni republikane združeni z desničarji, s skrajnimi radikalami, ki sledijo izporočilom ravnega Combesa in se zbirajo okoli zastave poslanca — Herriotta. Izid je odvisen ravno od tega, ali se ruhrska akcija se danje vlade posreči ali ne. Če ne, je padec Poincareja gotov in njegovi nasprotniki, radikalni, bodo potem načeli v volilnem boju tudi druga vprašanja, oziroma bodo z njimi lažje operirali, da struglavijo povojni nacionalni blok. Ta vprašanje se tičejo v prvi vrsti interesov katoliške cerkve. Sedaj je francoski vlastodržci se sicer vse kaj drugega kot prijatelji cerkve in notranjega prepirjanja, pač pa so se odrekli skoro na vsej čerti boju zoper njo in stremijo za tem, da sklenejo z njo definitičen mir tako, da bi se, čeprav na podlagi ločitvenega načrta iz Combesove dobe, sklenilo nekako zakonito stanje, ki bi bolj odgovarjalo duhu kanoničnega prava. Nagibajo jih k temu politični motivi, predvsem to, da je podpora cerkvenih krovov za cilje politike nacionalnega blaga uprav bivšnega pomena. Ni vse eno, kakšne nazore imata v nacionalnem pogledu francoski kler, katerega pozicija je zlasti med inteligenco po vojni zelo močna in se mogoče še ojača. To je, na kar bodo radikalni v imenu "svobodne misli" tudi naperili svoje kanone, ako se reparacijski načrti vlaže ponosrečijo. Seveda bodo potem podvrgli najostrejši kritiki finančno politiko in gospodarsko stanje dežele, in čisto naravno budi, če se bodo skušale podvredeti pred Rusijo ali Nemčijo.

Imenovanja v carinski službi.

Imenovani so: inspektor dr. K. Smid za šefu tarifskoga odseka pri generalni direkciji carin; carinik 2. razreda ljubljanske carinarske Srečko Luštrek za tajnik 4. razreda. Pri glavnih carinah so imenovani: Sime Perović za carinika 2. razreda v Ljubljani; Branimir Pilja za carinika 4. razreda v Mariportu; Milan Belogušanin za carinika 3. razreda v Novem mestu; Peter Brankovčan (doslej na Rakeku) za carinika 2. razreda v Subotici; Dušan Pavlaton Stekar za revizorja 4. razreda v Fran Praznik za carinika 4. razreda, vsi v Dravogradu; Tripa Petković za upravnika 2. razreda in Mata Katalinić za carinika 2. razreda, oba na Jesenici.

SHRANITE TA LABEL
UPORABLJAJTE MAGNOLIA IN STAR MLEKO
V VAŠI KUHINJI V SVRHO KUHE IN PEKE.
HRANITE LABELNE ZA DRAGOCENA DARILA.
PIŠITE NA KATERIKOLI NASLOV NA DRUGI STRANI LABELNA ZA ILUSTRIRAN SEZNAM DARIL.
"Izplača se hraniti labelne".

SHRANITE TA LABEL
MAGNOLIA IN STAR MLEKO
V VAŠI KUHINJI V SVRHO KUHE IN PEKE.
HRANITE LABELNE ZA DRAGOCENA DARILA.
PIŠITE NA KATERIKOLI NASLOV NA DRUGI STRANI LABELNA ZA ILUSTRIRAN SEZNAM DARIL.
"Izplača se hraniti labelne".

Novice iz Slovenije.

Kako se vtihotaplja saharin.

Ko je nekoga dne ob poldveh zjutraj pripeljal D-brzovlak na mariborski kolodvor, je v vlaku službenoči finančni paznik prijavil, da so med vožnjo od meje proti Mariboru kar frčali iz vlačka razni omoti. Odpolana je bila takoj patrulja, da bi zbrala omote, kar pa so medtem že drugi opravili. Pač pa so mišli patrulji v roke trije težko obloženi mužkarji, ki so nosili vtihotapljeno blago. Kakor poroča mariborski list "Tabor", se je pri preiskavi ugotovilo, da vsebuje zaplenjeni omoti 38 kilogramov saharina in 86 kilogramov cigaretnega papirja, v skupni vrednosti več sto tisoč dinarjev. Ugotovilo se je, da so tihotapei zagrebski židi.

Uniformiranje "Orjune".

"Jutro" poroča, da je ministrstvo za notranje zadeve odobrilo načrt uniforme, katero smejo nositi člani "Orjune" pri narodnih svetovanih. Uniforma bo taka: kapka z državnim kokardom, modra srajca, sive hlače in pas, a čez ramo jermen za orožje.

Tobak se ne bo nakupoval v Hollandiji.

"Jutro" piše: Monopolska tobačna uprava je preklicala nabavo tobaka v inozemstvu, zlasti v Hollandiji, zaradi velike razlike v tečaju valute. Pametek ukrep!

Iz Starega trga ob Kolpi.

Vedno večje nezadovoljstvo je v naši fari zaradi delovanja župnika v Starem trgu. Čisto samoustanje spreminja stare običaje in nastopa sploh kot človek, kateremu mora vse slepo ubogati. Zlasti od kar je umrl Radé, pred katerim je imel še precej respekta. Ena največjih podružnic v fari je ona v Predgradu. Dosedaj je bil občaj, da se vrši v Predgradu več maš. Stalno pa je bila mašna na pustno nedeljo. Letos pa se je zgodilo prvič, da na ta dan v Predgradu ni bilo maše. Zaradi tega se vse ljudstvo iz Predgrada in okolice zelo hudoje na župnika. Nejevolja vaščanov je tem razumljivejša, ker so vaščani lastno delo cerkev na novo pokrili in nabavili nov. 700 kg težak zvon. V sosednjem vasi je podružnica sv. Antona, ki je imela razmeroma zelo velike dohodek. Cerkevica pa je bila tako zapuščena, da ni bila župnik več v nji načaščena. Ko so vaščani (iz Komače vasi) namevali cerkevico popraviti in zatevrali od župnika tozadovne razume, niso mogli tega nikoli dosegli. Vseone je sedaj cerkevica na račun vaščanov že davno popravljena. Na vedno drezanju je končno župnik sam dolečil dan, ko naj pridejo vaščani k njemu, da se tredje računi. Ko so pa vaščani pršili, bil je to delavnik, pa je dejal župnik, da nimata časa. Vse predstavljanje je bilo zmanj, in može so moralni oditi, ne da bi kaj dosegli.

Dobil jo je pa Vladimir Fabjančič, ki ve o slovenskem slovstvu toliko kot krava o bobnu.

Fabjančič je komunist. Njegov edina zaslužna obstaja v tem, da je pregovoril klerikale, da so pri ljubljanskih občinskih volitvah volili s komunisti. Če od arhivarske službe ne bo imel dovolj dohodkov, mu bo dal še škof kako službico v Sentklavžu.

Radič se pogaja z belgrajsko vlado glede ustanovitve hrvaške republike.

Pogajanja bodo najbrž ugodno izpadla.

Radič bo imenovan komisarjem, pa bo.

Dobil jo je pa Vladimir Fabjančič, ki ve o slovenskem slovstvu toliko kot krava o bobnu.

Fabjančič je komunist. Njegov edina zaslužna obstaja v tem, da je pregovoril klerikale, da so pri ljubljanskih občinskih volitvah volili s komunisti. Če od arhivarske službe ne bo imel dovolj dohodkov, mu bo dal še škof kako službico v Sentklavžu.

Radič se pogaja z belgrajsko vlado glede ustanovitve hrvaške republike.

Pogajanja bodo najbrž ugodno izpadla.

Radič bo imenovan komisarjem, pa bo.

Dobil jo je pa Vladimir Fabjančič, ki ve o slovenskem slovstvu toliko kot krava o bobnu.

Fabjančič je komunist. Njegov edina zaslužna obstaja v tem, da je pregovoril klerikale, da so pri ljubljanskih občinskih volitvah volili s komunisti. Če od arhivarske službe ne bo imel dovolj dohodkov, mu bo dal še škof kako službico v Sentklavžu.

Radič se pogaja z belgrajsko vlado glede ustanovitve hrvaške republike.

Pogajanja bodo najbrž ugodno izpadla.

Radič bo imenovan komisarjem, pa bo.

Dobil jo je pa Vladimir Fabjančič, ki ve o slovenskem slovstvu toliko kot krava o bobnu.

Fabjančič je komunist. Njegov edina zaslužna obstaja v tem, da je pregovoril klerikale, da so pri ljubljanskih občinskih volitvah volili s komunisti. Če od arhivarske službe ne bo imel dovolj dohodkov, mu bo dal še škof kako službico v Sentklavžu.

Radič se pogaja z belgrajsko vlado glede ustanovitve hrvaške republike.

Pogajanja bodo najbrž ugodno izpadla.

Radič bo imenovan komisarjem, pa bo.

Dobil jo je pa Vladimir Fabjančič, ki ve o slovenskem slovstvu toliko kot krava o bobnu.

Fabjančič je komunist. Njegov edina zaslužna obstaja v tem, da je pregovoril klerikale, da so pri ljubljanskih občinskih volitvah volili s komunisti. Če od arhivarske službe ne bo imel dovolj dohodkov, mu bo dal še škof kako službico v Sentklavžu.

Radič se pogaja z belgrajsko vlado glede ustanovitve hrvaške republike.

Pogajanja bodo najbrž ugodno izpadla.

Radič bo imenovan komisarjem, pa bo.

Dobil jo je pa Vladimir Fabjančič, ki ve o slovenskem slovstvu toliko kot krava o bobnu.

Fabjančič je komunist. Njegov edina zaslužna obstaja v tem, da je pregovoril klerikale, da so pri ljubljanskih občinskih volitvah volili s komunisti. Če od arhivarske službe ne bo imel dovolj dohodkov, mu bo dal še škof kako službico v Sentklavžu.

Radič se pogaja z belgrajsko vlado glede ustanovitve hrvaške republike.

Pogajanja bodo najbrž ugodno izpadla.

Radič bo imenovan komisarjem, pa bo.

Dobil jo je pa Vladimir Fabjančič, ki ve o slovenskem slovstvu toliko kot krava o bobnu.

Fabjančič je komunist. Njegov edina zaslužna obstaja v tem, da je pregovoril klerikale, da so pri ljubljanskih občinskih volitvah volili s komunisti. Če od arhivarske službe ne bo imel dovolj dohodkov, mu bo dal še škof kako službico v Sentklavžu.

Radič se pogaja z belgrajsko vlado glede ustanovitve hrvaške republike.

Pogajanja bodo najbrž ugodno izpadla.

Radič bo imenovan komisarjem, pa bo.

Dobil jo je pa Vladimir Fabjančič, ki ve o slovenskem slovstvu toliko kot krava o bobnu.

Fabjančič je komunist. Njegov edina zaslužna obstaja v tem, da je pregovoril klerikale, da so pri ljubljanskih občinskih volitvah volili s komunisti. Če od arhivarske službe ne bo imel dovolj dohodkov, mu bo dal še škof kako službico v Sentklavžu.

Radič se pogaja z belgrajsko vlado glede ustanovitve hrvaške republike.

Pogajanja bodo najbrž ugodno izpadla.

Radič bo imenovan komisarjem, pa bo.

Dobil jo je pa Vladimir Fabjančič, ki ve o slovenskem slovstvu toliko kot krava o bobnu.

Fabjančič je komunist. Njegov edina zaslužna obstaja v tem, da je pregovoril klerikale, da so pri ljubljanskih občinskih volitvah volili s komunisti. Če od arhivarske službe ne bo imel dovolj dohodkov, mu bo dal še škof kako službico v Sentklavžu.

Signor Tommaso.

S. M. Gardenhire.

(Nadaljevanja.)

— Ali pripisujete te sanje po najnovejši diagnozi tudi slabemu prebavljanju? — je vprašal.

— Za razlog te vizije pač ne potrebujeva svetopisemskega Jožefca.

— Torej? — sem vprašal.

— Torej? — je ponovil Connors. Nič ni drugega, nego vzrok in učinek, naravna reakcija vtičkov, ki ste jih dobili podnevi.

— Ali vi verjamete sanjam?

— Pa, — se je zasmajal. — Ali verujem na vodo in solenočno svetlobo, na matematiko in kemijo, elektrotehniko in magnetizem? Čitajte Flammarionovo 'Neznam'. Pozneje enkrat van hočem povedati sanje, ki so se uresničile.

— Ali mi boste razložili tudi pomen teh sanj?

— Gotovo, — je odgovoril še vedno v Šali. — Vendar pa če mislite, da hočem iz tega razviti teorio, tedač imam vendar gotovo pomisleke. Še nihče ni našel resnice, samo uganiti jo moramo, to se pravi, če imamo tak nerazumljiv instinkt, kakor ga ima mr. Williams. Jaz pa imam tudi svoj instinkt, in vsled tega sva zdaj tu.

Mr. Henderson nama je prisel že pri vhodu v šupo nasproti. In v ūpi so se odigravali ravno tisti zanimivi prizori, kakor prejšnji dan. Zdela se je, kakor da bi bili artisti v manevri, potreseni z žaganjem, danes še marljivejši.

Danes imamo pravo glavno skrušenje, — je reklo mr. Henderson. — Veseli me, da sta prišla.

Ravno je bilo krmiljenje končano, vsled česar so ležale živali lemo in razležnjene v svojih kletkah. Velikanski levi so spali v zameženih duplinah; le večje število opic je plezalo in skakalo, kakor vedno živahnio kričeč, po svojem domovanju.

Tudi cesarica je mirna, — je pripomnil Connors, ter pokazal na kletko, v kateri je ležala črasta tigrovka z nadolgo raztegnjenimi tudi na tleh.

— Ali ni bilo včeraj velikan? — je zmagovalo vzkliknil mr. Henderson.

— Tommy je nesporno najboljši komad celo predstave. Tigra ukrutiti! In celo v svobodi rojeno samico! Nihče bi tega ne smatral tudi na tleh.

— No, če se tako obnaša kakor včeraj, verjame vsakdo, — je odgovoril Connors. — Vendar pa mislim, da si bo mr. Williams celo stvar še enkrat dobro premislil, predno bo zopet riskiral takoj prijaznosti.

— Saj ste vendar videli, — je odgovoril mr. Henderson. — Mož je pravi hipnotizer.

— Potem naj bi enkrat poskušil svojo umetnost pri svoji ženi, — se je zasmajal Connors. — Pri njej menda hipnoza več ne učinkuje.

Mr. Henderson je zmajal z rameni.

— Prav gotovo mora občutiti isti bič, s katerim kaznuje živali. Tu je!

Pokazal je na skupino poleg odras, kjer so godei uglaševali svoja godala.

— Tommy bo potem vadil z levom, da jih ima popolnoma v svoji oblasti, predno pojdem na potovanje.

Ko smo hodili po maneži, smo opazovali akrobate, ki so skakali s skakalne deske ter se večkrat prekucnili v zraku. Končno sta dva telovadila na trapezu nad razpeto mrežo. Miss Demorist, običejno v zapeljiv triko in v obliko s svetlikajočimi se luskami, nam je, ko je mimo jahala, metala z roko poljube, ne da bi zapazila, kako je mr. Henderson grbanjal čelo.

To so take nežnosti, s katerimi se mora cirkuski ravnatelj boriti, — je mr. mrmal. — Take tolpe skupaj nametanga ljudstva — in celo moški in ženske namešane — dobe kmalu prokleto priproste manire. Ta ženska bo toličko časa dražila in jezila Tommyjevo boljšo opolovic, da bo obe ven vrzel. Potem si moram seveda poiskati drugo jahalko, kajti

Usoda mlade Grkinje!

Tommyja po včerajšnjem aktu ne morem več pogrešati. Krotile, kater on, so zelo redki.

V tem hipu je stopil signor Tommaso v trikujo in širokih hlačah, pozlačeno palico v roki, iz garderobe. Njegov obraz je bil zelo rdeč. In ko se je ustavil pred svojo ženo poleg godev, sem zapazil, da se je nekoliko majal.

— On pije, — je reklo Connors ter zmajal z glavo, — za krotilem zelo neverava navada.

— Za vsakega artista, — je pritrdiril Henderson z brdkim našmem, — navlči temu pa imajo mnogi to napako. Toda njegovo delo ne zahteva trdnih misle, temveč le žive, in te draži alkohol.

Jaz tega nisem mogel uvideti. In s kritičnim pogledom sem moral signora Tommasa, ko se nam je bližal.

— Dober dan, gentleman! — nas je pozdravil, prav nič v zadregi. V njegovih svetlih očeh, se je videlo, da Connorsa ni spoznal.

— Skoraj gotovo ste prišli, da vidite mojo zmago čez cesarico. — Vi hočete torej resno iti k njej? — je vprašal mr. Henderson z glasom, s katerim ga je občudoval in obenem navduševal.

— Ali hočem? Le počakajte! Najprav pa imam še opraviti z leve.

Pripognil se je, da zleže pod vrvjo ter se približal kletki od zadaj, kjer je odprl majhna vrata ter elegantno skočil v kletko. Strežaj je takoj zaprl vrata s težkim železnim drogom.

Ko je Tommaso potem stopil med počivajoče zverine ter jih sunil s palico, so se neokretno vzdignile ter glasno zazdehalo. — Potem so mu dali skozi mrežo bič in je počel, da so se začele močne živali gibati ter v divjih skokih skakati druga čez drugo.

— Kaj porečete zdaj? — se je obrnil k gledalcem ter znagovito pokazal na živali, ki so končno pokoneki sedele v kotih.

Artisti in strežaji so se med tem zbrali pred kletko. In jaz, ki nisem še nikdar videl tako divje ter elegantno skočil v kletko. Strežaj je takoj zaprl vrata s težkim železnim drogom.

Pri povratku se je zgodila nesreča. V vlak sta prišla dva zelo ljubezni gospoda, ki sta rekla, da sta Albance. V Beogradu so bili skupaj v gostilni Gjorgjević. Tam so kosili. Potem so odšli skupaj po stopnicah proti pristanišču, da se prepeljejo s parnikom v Zemun. Kaj se je potem zgodilo. Elizabeta ne ve. Pravi, da je na stopnicah izgubila zavest katera se ji je vrnila še v bolnišnici v Zemunu.

Stvar je torej še vedno zelo misteriozna. Elizabeta Kotas ne ve nič. Oba "Albance" sta jo najbrž umetno onesvestila, prepeljala na čolnu čez Savo, potem pa skleka in oropala. Zvezala sta ji roke in noge potem pa jo postavila na železniški tir. Grško poslasti, na katerega se je obrnila beograjska oblast, se za stvar ničesar nimiriti plutja vroče krvi, je nekoliko let svoje samostanske karijere vodil prav lahkoživo življene. Izpovedoval je devojke in mlade ženice in si je v tem pridobil izvrstno rutino v osvajjanju nežnih sre. Njegovi uspehi so bili uprav bajeslovni in le Don Juan bi mu mogel konkurrirati v današnjih časih.

Toda tudi ta profesionalni ženskar si je zlomil tilnik. To je napravila ljubezen. Frater Ciavolino se je strastno zaljubil v pevko Nina d'Ambrosio. Za njo je storil mnogo budalosti, mnogo sliperstev, izposojeval si je denar, kradel ga svojim staršem, dokler končno ni ubil svojega poglavjarja, hoteče se polasti samostanske blagajne. Lega Nina mu je namreč hotela odpovedati ljubezen, ako ji ne dobavi veliko, veliko denarja. Sedaj je fra Ciavolino pisar v kaznilični in ne misli več na zapeljivi ženski svet. Te dni je obiskal poročevalce nekega italijanskega lista, ki poroča med drugim, da se naš frater hudo pritožuje nad pravosodjem, ki ga drži pod ključem, ko bi vendar v svobodi lahko koristil svetu v marsičem in mnogočem.

Ta se je vzdignila, ko smo se ji približali. In njeni rumeni oči z zelenkastima pupilama sta se je zavestili proti nam. Črne proge na ledyah se so raztegovala vsled globokega dihanja in čop koncem repa se je nervozno pregrabil, vendar pa je zver molčala.

Signor Tommaso je vtoknil roko skorji mrežo ter potisnil grozčo tigrovo glavo na stran. Na to se je ponovno obrnil proti gledalcem.

— Kakor veste, prijatelji, — je odgovoril Connors. — Mož je pravi hipnotizer.

— Potem naj bi enkrat poskušil svojo umetnost pri svoji ženi, — se je zasmajal Connors. — Pri njej menda hipnoza več ne učinkuje.

Mr. Henderson je zmajal z rameni.

— Prav gotovo mora občutiti isti bič, s katerim kaznuje živali. Tu je!

Pokazal je na skupino poleg odras, kjer so godei uglaševali svoja godala.

— Tommy bo potem vadil z levom, da jih ima popolnoma v svoji oblasti, predno pojdem na potovanje.

Ko smo hodili po maneži, smo opazovali akrobate, ki so skakali s skakalne deske ter se večkrat prekucnili v zraku. Končno sta dva telovadila na trapezu nad razpeto mrežo. Miss Demorist, običejno v zapeljiv triko in v obliko s svetlikajočimi se luskami, nam je, ko je mimo jahala, metala z roko poljube, ne da bi zapazila, kako je mr. Henderson grbanjal čelo.

To so take nežnosti, s katerimi se mora cirkuski ravnatelj boriti, — je mr. mrmal. — Take tolpe skupaj nametanga ljudstva — in celo moški in ženske namešane — dobe kmalu prokleto priproste manire. Ta ženska bo toličko časa dražila in jezila Tommyjevo boljšo opolovic, da bo obe ven vrzel. Potem si moram seveda poiskati drugo jahalko, kajti

SEVEROVA ZDRAVILA VZROČILO
ZDRAVJE V DRUŽINAH

Za srbeči kožu-rabite

SEVERA'S ESKO

Najlepšična opazila

Priporočljivo za odpomoč pri zdravljenju srbečice in raznih ležjih bolezni.

CENA 50c

Vpragnjite pri dočni lečenju.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS IOWA

Frater štv. 4437.

Pri spovedi se je izuril, kako treba postopati z ženskim arcem. Deklet je imel toliko kolikor jih je hotel. — Nazadnje se je strastno zaljubil in to je bilo usodepelno zanj.

To ni naslov kakega kriminalnega romana, temveč pravo in avtentično dejstvo. V italijanski državni kaznilični v Augusti nosi številko 4437 frater Ciavolino, ki je leta 1920 bil obsojen na 23 let in 4 meseca težke ječe. V januarju 1916. je ubil svojega očeta Nicola Grossija v samostanu San Giovanni v Tedueiju.

Frater Salvatore Ciavolino, tipičen Italijan, energičen, brez skrupuljev, brutalen in brezvesten bi skoraj našel v Stendhalu svojega poveličevalea. Mladenci, ki mu vratarska halja ni mogla uimiriti plutja vroče krvi, je nekoliko let svoje samostanske karijere vodil prav lahkoživo življene. Izpovedoval je devojke in mlade ženice in si je v tem pridobil izvrstno rutino v osvajjanju nežnih sre. Njegovi uspehi so bili uprav bajeslovni in le Don Juan bi mu mogel konkurrirati v današnjih časih.

Pri povratku se je zgodila nesreča. V vlak sta prišla dva zelo ljubezni gospoda, ki sta rekla, da sta Albance. V Beogradu so bili skupaj v gostilni Gjorgjević. Tam so kosili. Potem so odšli skupaj po stopnicah proti pristanišču, da se prepeljejo s parnikom v Zemun. Kaj se je potem zgodilo. Elizabeta ne ve. Pravi, da je na stopnicah izgubila zavest katera se ji je vrnila še v bolnišnici v Zemunu.

Stvar je torej še vedno zelo misteriozna. Elizabeta Kotas ne ve nič. Oba "Albance" sta jo najbrž umetno onesvestila, prepeljala na čolnu čez Savo, potem pa skleka in oropala. Zvezala sta ji roke in noge potem pa jo postavila na železniški tir. Grško poslasti, na katerega se je obrnila beograjska oblast, se za stvar ničesar nimiriti plutja vroče krvi, je nekoliko let svoje samostanske karijere vodil prav lahkoživo življene. Izpovedoval je devojke in mlade ženice in si je v tem pridobil izvrstno rutino v osvajjanju nežnih sre. Njegovi uspehi so bili uprav bajeslovni in le Don Juan bi mu mogel konkurrirati v današnjih časih.

Torej hočete potrditi s slovensko prisojeno, da je testator še živel, ko je podpisal oporočno? — je vprašal O'Connor ljubezenju.

— Da, popolnoma je izključena. To je oni klobuk.

— Sedaj, gospodje porotniki, je reklo O'Connor s povdankom — imate dokaz zanesljivosti te prisojene. V klobuku sploh ni nobenega imena. Ali se hočete prepričati o tem?

Porotniki so se smeiali ter se sami prepričali in posledica tega je bila, da je bil obtoženi opročen.

V nekem drugem slučaju se je tiskala stvar oporoke. Nastopili so različni dediči, ki so prisegli, da je ranjki podpisal oporočno, "ko je bilo še nekaj življena v njem".

— Torej hočete potrditi s slovensko prisojeno, da je testator še živel, ko je podpisal oporočno? — je vprašal O'Connor ljubezenju.

— Prisegam, da je bilo "še življena v njem", — se je glasil odgovor.

O'Connor je raznišil par trenutkov, se ozrl nato ostro v pričo ter reklo k velikim povdankom:

— Sedaj vam hočem nekaj reči. Ali je bilo to življene mogoče živa muba, katero so spravili v usta zamrlega?

To vprašanje je učinkovalo kot strela z jasnega neba. Zmedena priča je priznala, da so res utaknili muho v usta zamrlega, da bi mogli pozneje pod prisego izpovedati.

To je bilo včasih zanesljivo, da je bila v usta zamrlega, da bi mogli pozneje pod prisego izpovedati.

— Torej hočete potrditi s slovensko prisojeno, da je testator še živel, ko je podpisal oporočno? — je vprašal O'Connor.

— Da, popolnoma je izključeno, da je testator še živel, ko je podpisal oporočno.

— Sedaj vam hočem nekaj reči. Ali je bilo nekaj življena v njem?

— Da, popolnoma je izključeno, da je testator še živel, ko je podpisal oporočno.

— Sedaj vam hočem nekaj reči. Ali je bilo nekaj življena v njem?

— Da, popolnoma je izključeno, da je testator še živel, ko je podpisal oporočno.

— Sedaj vam hočem nekaj reči. Ali je bilo nekaj življena v njem?

— Da, popolnoma je izključeno, da je testator še živel, ko je podpisal

SOSEDNJA HIŠA.

A. C. GREEN Za "Glas Naroda" prevel G. P.

3

(Nadaljevanje.)

Drugo poglavje.

Pred vratmi sta čakala dva gospoda. Prvi je bil obilen ter je izgledal dobrodružen, a drugi je bil strog.

— Ali ste vi poklicala preje na pomoč skozi okno? — je vprašal debeli.

— Da, jaz sem poklicala, — sem mu mirno odgovorila. — Jaz stanujem v sosednji hiši ter sem tukaj izključno le raditega, ker se zanimam za svoje sosede. Povsem po pravici sem domnevала, da ni tukaj vse v redu. To lahko sami vidite.

Gospoda sta stala med tem časom že na pragu spremjemne sobe. Jaz sem jima sledila ter takoj spoznala, da sta vajena pogleda na strašne stvari, kajti niti najmanjšega razburjenja ali vzhici nista kazala.

— Misil sem, da v tej hiši nikdo ne stanuje, — je reklo suhi, ki je bil najbrž zdravnik.

— Do včeraj zvečer, — sem se oglastila jaz. Že sem hotela pričeti s svojo povestjo, ko sem čutila, da me je nekdo potegnil za blazo. Obrnila sem se ter zapazila za seboj postrežnico.

— Kaj hočete — sem vprašala, kajti nisem vedela, zakaj naj bi kako stvar prikrila.

— Jaz? — je rekla kot presenečena. — Jaz nočem ničesar.

— Potem me ne prekinjajte, — sem rekla odločno ter izjavila natot.

— Ta ženska je prišla danes zjutraj, da očisti hišo. Z njenimi ključi smo mogli v hišo. Še nikdar poprej nisem govorila z njo.

S prekanjenostjo, katera bi nikdar ne zaupala tako priprosti ženski, je skušala obrniti pozornost od sebe, kajti pokazala je s prstom na truplo ženske ter vzviknila:

— Ubožica! Ali nočete še sedaj dvigniti z nje te peze! Mogoče sploh ni še mrtva.

— Nobenega upanja ni več, — je zamrmljal zdravnik, ki je prijet mrtvo žensko za roko, katero je takoj zopet izpustil.

— Dobro pa bi bilo, če bi omara dvignili, da preiščemo truplo je nadaljeval ter se ozrl vprašajoče na svojega tovariša. Slednjem je prikalil.

Omaro sa potisnili na stran. Zdravnik se je sklonil ter položil roko na stisnjeni prsniki koš.

— Nobenega znamenja življenja, — je reklo. — Umrla je že pred par urami. Ali hočemo oprostiti tudi glavo? — je vprašal svojega tovariša.

Ta je postajal od trenutka do trenutka bolj resen. Zanikal je vprašanje ter se nato obrnil proti meni ter rekel strogo:

— Kaj mislite s tem, da je bila hiša do včeraj zvečer prazna?

— Nič drugega kot to, kar sem rekla, — sem odgovorila jaz.

Do polnoči ni bilo nobenega v nji, a nato sta prišli dve osebi.

Nekdo me je zopet pocukal za krilo. Ali je bila postrežnica. Nisem se hotela ozreti nazaj, a stopila korak na stran ter nadaljevala:

— Dve osebi, — en moški in ena ženska, — sta se pripeljali z vozom ter stopili v hišo. To sem videla s svojega okna.

— Iz vašega okna? — je vprašal uradnik, ki je bil očividno detektiv. — In ženska, katero ste videli, leži sedaj tukaj, kaj ne?

— Domnevam vsaj. Katera druga bi mogla biti? Ponoči seveda nisem mogla spoznati obrazu ženske. Zdela pa se mi je mlada in lahkouga. Prav urno je skočila po stopnjeah navzgor.

— In moški? — Kje je moški?

— Tega ni tukaj. Približno deset minut potem, ko je šel v hišo, je prišel zopet iz nje. To se mi je zdelo čudno ter me takoj vznemirilo. Zdelo se mi je čudno, da bi mogel kak Van Burnams pustiti žensko celo same v veliki, neobljudeni hiši.

— Ali poznate Van Burnams?

— Le površno. Poznam pa njih sloves. To so kavalirji.

— Ali ni Mr. Van Burnams v Evropi?

— Da, a ima dva sina.

— Ali živila sinu tukaj?

— Ne. Neporočeni stanuje v Long Branchu, poročeni pa s svojo ženo nekje v Connecticutu.

— Kako pa je prišel par včeraj zvečer v hišo? Ali ju je kdospustil v noter?

— Ne, moški je odklenil vrata.

— Torej je imel ključ.

Sele pozneje sem se spomnila povdaska, s katerim so bile izgovorjene te besede. Jaz sem se medtem postavila drugam tak, da sem lahko opazovala postrežnico. Nadaljevala sem:

— Ko je moški zopet prišel iz hiše, je odšel hitrih korakov. Voz sta poslala proč že preje.

— Tako, tako, — je mrmljal detektiv. Nato se je sklonil ter pobral kos razbitega porcelana. Jaz sem medtem motrila obraz postrežnice, ki je izražal najbolj različna čustva. Tega si nisem mogla pojasniti.

Tudi detektiv je najbrž to zapazil, kajti obrnil se je proti njej, a pri tem je neprestano opazoval črepinjo porcelana. Nagovoril je postrežnico:

— Ali se bo družina vrnila? Ali ste hoteli tukaj pospravljati?

Ženska, ki je zapazila, da so obrnili vsi navzoči svojo pozornost nanjo, je znala spremno prikriti svoje razburjenje ter presentiti vse z gostobesednim govorom:

— Vsaki dan se družina lahko vrne. To sem izvedela še včeraj. Vsaj mislim, da je bilo včeraj. Ne, predvčerajšnjem je bilo, ko mi je gospod Franklin, — to je najstarejši sin, očarljiv mlad gospod, — poslal pismo, v katerem me je prosil, naj počedim hišo. To sem že večkrat preje storila. Hišni upravitelj mi je dal ključ stranskih vrat in prišla sem semkaj. Včeraj sem delala celi dan ter zlikala parket. Danes zjutraj sem hotela zopet priti, a zbolel je moj mož. Raditega sem morala najpravo v lekarno in bilo je že poldne, ko sem prišla semkaj. Takrat pa sta že stale pred hišo ta dama in policist. Vzela sta mi ključ in policist je odprl vrata in jaz sem šla z njim po vseh sobah, dokler nisva prišla v to sobo ...

Postala je medtem tako razburjena, da je ni bilo mogoče več razumeti. Naenkrat pa je umoknila ter pričela nervozno vleči za svoj predpanski. Opazovala sem detektiva, da vidim, če se zdi tudi njemu obnašanje ženske čudno.

— Coroner vas bo zaslišal kot pričo, — je reklo detektiv postrežnici. Izgledalo pa je bolj kot da govorji s črepinjo porcelana, katero je držal v roki.

(Dalej prihodnje.)

Jugoslavia irredenta.

Fašisti in stavke.

Krisa, ta povočna kapitalistična bolezen, dere vedno naprej, ne ozirajoč se ne na desno, ne na levo. Ni je tvornice, ni je zadruge, niti ga ni posameznega dela, ki ne bi občutil na sebi njenoto tezo.

Ali na splošno je gotovo, vsaj pri njej v Julijski Benečiji, največ prizadeto kovinsko delavstvo, ne vem, ali je radi tega, ker v naših krajih je bila največ razvita kovinska industrija, ali pa je radi tega, ker to delavstvo je bilo predstavljajočo vsega revolucionarnega proletariata. Lahko si mislimo, da je oboje, in sicer radi, ker kriza, katera nam kaže jasno gnilobo kapitalistične družbe in nemogočnost njenega nadaljnega gospodovanja, je prizadela v prvi vrsti zavedno delavstvo, katero je imelo svoj cilj: pospešiti razpadajočo družbo buržauzije ter na njenih razvalinah ustanoviti si novo družbo socijalnega reda.

Buržauzija, katera je videla pretečo ji pogubo, hotela se je rešiti s tem, da je vrgla na cesto najzavadejniji del delavstva, misleč, da je takoj vsa nevarnost odstranjena.

Ali za enkrat se je varala.

To nam najbolje dokazujejo zadnji dogodki. V tvornicah zaposlene ostale delavec so na mnogih krajeh industrialeci prisilili da se organizirajo v fašistskih organizacijah. Bili so prisiljeni, kajti delavec, ki bi se uprl, bi bil takoj izpuščen iz službe, in to tudi radi tega, ker skoraj v vsaki tvornici so imeli kopico fašistov, kateri so prišli v tvornico kot stavkokazi v času, ko se je delavstvo borilo za svoje pravice. Ti stavkokazi in hlapci gospodarjev so na ukaz teh organizirali delavstvo, ali bolje rečeno: zvezali so mu roke in noge ter ga tako izčili buržauziji.

Program njih organizacije je: nobenega upora, nobene stavke, katera razdere "narodno edinstvo". Zato moramo biti vsi zavoljni ter delati za "dobrobit naroda". Ali vse ni mič pomagalo. Kriza je rastla in raste od dne do dne, tako da tudi tisti nezavedni delaveci in stavkokazi vidijo danes, da krize ni povzročilo delavstvo, katero je brailo svoje interese, z edim orožjem, ki mu je bilo na razpolago, in to je bila stavka.

Zanimivo pa je to, da se tudi ti zadnji fašisti poslužujejo istega orožja, čeprav so vedno zatrjevali, da delavec in gospodar imata skupne interese in da stavka je skodeljiva za celokupni narod. Dogodilo se je nameč, da so bili tržaški Lloydovi delavec prisiljeni od teh sovražnikov razrednega boja stopiti v enodnevno stavko radi tega, ker je vodstvo ladjevne odsljivo z deli pet ali šest njihovih tovarjev poleg drugih 60 delavcev.

Torej: za Tržičem Lloyd, in to je konaj začetek. Kaj pa reče Mussolini, ko njegovi tovarški v odrešenih deželi stavkajo? Zadrga je velika, ampak prefrigani ljudje se hitro rešijo. Tako tudi fašistsko glasilo v Trstu "Il Popolo di Trieste" piše drugi dan po emenjeni stavki, da delavec, kateri so ubranili vhod ter tako prisilil vse delavstvo stavkati, so bili "tuji in nepoznani element". Dober izgovor! Vsač se izgovarja, kakor najboljše zna. Ampak mi smo prepričani, da taki izgovori ne bodo nič pomagali, kajti delavec, in najkibo to fašisti ali katerekakoli političnega naziranja, je prisiljen prej ali slej braniti svoje pravice, katero so ogrožene po "narodnih" pijačah.

E. Klopotec.

Strašna rodbinska drama pri Hirsli Bistrici.

V Tominjah je posestnik J. Godnik skril sod slivovke v seno, da ne bi bilo treba plačati davarja. Oče in sin pa se nista dobro razumela. Prepir je bil vsak dan hujši in ko so prišli finančni uradniki v hišo, je oče iz maščevanja ovanil sin, da ima slivovko skrito v senu, nakar je moral sin plačati 5000 lir globe. Te dni se je med očetom in sinom vnel prepir znotraj.

Postala je medtem tako razburjena, da je ni bilo mogoče več razumeti. Naenkrat pa je umoknila ter pričela nervozno vleči za svoj predpanski. Opazovala sem detektiva, da vidim, če se zdi tudi njemu obnašanje ženske čudno.

Coroner vas bo zaslišal kot pričo, — je reklo detektiv postrežnici. Izgledalo pa je bolj kot da govorji s črepinjo porcelana, katero je držal v roki.

(Dalej prihodnje.)

ROYAL MAIL

Pooblaščena od jugoslovanske vlade.

Hrta, direktorica služba med New York - Cherbourg - Hamburg

novini, velikimi, vetravnimi "O" paravki.

Moderi v vedenjski — Pogosta odpisite.

"OMO", "ORCA", "ORDUNA", "ORBITA"

V Evropi CENE Is Europe

II. III. IV. V. Europe

\$150 in več \$103.50 Ham. in \$125. in več \$100.00

\$125. in več \$90.00 Ham. in \$125. in več \$100.00

\$106.35 Zagreb \$105.00

Skandinavske privatne kabine v tretjem razredu.

VAŽNO! Izkušljene faze z nakupom tekotih za

valo sorodnic v Evropi. Nova kvota prizeta 1. jul.

Za novodila verodostojni pri lokalnem agentu ali pri

ROYAL MAIL STEAM PACKET COMPANY

26 Broadway New York City

DELO DOBI NA FARMI

slovenski fant, ki je voljan delati na farmi. Če ni še navajen, se bo pri navadil. Plačilo \$50.00 na mesec.

Katera veselja, naj mi piše.

ki bi bila do dan z dve

maior akronoma ali več

zemlje (cestna zelenjava)

v Plainfield in Newark teče mimo posestnikoma

in H. H. Thyrenha v Hamburg

in York, Bremen.

22. junija: Aquitania, Cherbourg.

23. junija: France, Havre; Zeeland, Cherbourg; Thyrenha, Cherbourg in Hamburg.

24. junija: Manchuria, Cherbourg in Hamburg; Mount Clinton, Hamburg.

25. junija: Majestic, Cherbourg; Lafayette, Havre; Geo. Washington, Cherbourg in Bremen; Vlondam, Bolougne; Saxonia, Cherbourg.

26. junija: Homeric, Cherbourg; Reliance, Cherbourg in Hamburg; Mount Carroll, Cherbourg in Hamburg.

27. junija: Paris, Havre; Lapland, Cherbourg; York, Bremen; Pres. Garfield, Cherbourg in Bremen.

28. junija: Rocchambeau, Havre; Finland, Cherbourg in Hamburg; Bayern, Hamburg.

29. junija: Majestic, Cherbourg; La Savoie, Havre; Ohio, Cherbourg in Bremen; America, Cherbourg in Bremen; New Amsterdam, Roulogne.

30. junija: Berengaria, Cherbourg; Colombo, Genoa.

31. junija: Paris, Havre; St. Paul, Cherbourg; Pres. Fillmore, Cherbourg in Bremen; Albion, Cherbourg in Bremen.